

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДІТЕЙ У ДИТЯЧОМУ ХОРЕОГРАФІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ

В сучасному світі, основною метою освіти є розвиток творчого потенціалу дітей, адже творчі особистості дуже креативні, успішні та оригінальні. На формування творчого потенціалу дітей впливає хореографічне мистецтво, тому що воно має багатогранну палітру методів та засобів, які формують дитячий потенціал. На нашу думку, саме в дитячому хореографічному колективі дуже легко сформувати творчий потенціал дитини, тому що насамперед це є однією з його цілей.

Дитячий колектив – це об'єднання дітей на основі спільної корисної діяльності.

Найважливіші ознаки, властиві будь-якому колективу – єдність мети, певна організація спільної діяльності – характерні також і для дитячого колективу і відрізняють його від дружньої компанії.

Саме хореографія може гарно вплинути на розвиток творчості дитини. Хореографія, як вид мистецтва володіє прихованими резервами для розвитку і виховання дітей. Це синтетичний вид мистецтва, основним засобом якого є рух у всьому його різноманітті. Найвищої виразності вона досягає при музичному оформленні.

Дитячий хореографічний колектив – це особлива сфера, яка надає найширші можливості для розвитку дитини: від початкового пробудження інтересу до мистецтва танцю, оволодіння основами професійної майстерності.

Мета хореографічного гуртка позашкільного закладу – створити педагогічні умови для належної підготовки дітей та підлітків у оволодінні хореографічного мистецтва, вивченні культури різних народів, історії хореографії, основ музичної грамоти, для розвитку їх художнього смаку, формування естетичних почуттів, виховання культури поведінки та спілкування, прищеплення любові до рідної Батьківщини, збагачення її культурних традицій та духовно – національних цінностей.

Організація виховного процесу в дитячому хореографічному колективі ґрунтується на загальних закономірностях формування особистості, однак має специфічні особливості.

Мистецьке виховання в дитячому хореографічному колективі є цілеспрямованим впливом на розвиток творчих здібностей у процесі взаємодії педагога-хореографа і дитини. Керівник дитячого колективу має поєднувати високий професіоналізм фахівця-хореографа та педагога-вихователя, який володіє належними знаннями та мистецтвом керівництва колективом.

Творчий розвиток у дитячому хореографічному колективі являє

собою синтез творчого натхнення і таланту дитини.

Творчість – це діяльність, завдяки якій народжується нова матеріальна чи духовна цінність для людини.

Творчий потенціал особистості – це складна система психогенетичних та психологічних якостей, інтегральна цілісність природних і соціальних сил людини, сукупність здібностей, можливостей та властивостей до здійснення творчої діяльності, продукування творчих стратегій і тактик у даному процесі, які дозволяють знаходити унікальне, принципово нове рішення проблем, а також забезпечення суб'єктивної потреби особистості у творчій самореалізації і саморозвитку [4].

Творчий потенціал є системою, яка прихована не лише від зовнішнього спостереження, а й найчастіше від тих людей, які його мають (іноді самі носії мало, або зовсім нічого не знають про свої творчі можливості). Про справжні творчі можливості конкретної людини можна говорити на основі здійсненої діяльності, а саме отриманих результатах. Складовими творчого потенціалу є задатки, схильності, інтерес, допитливість, прагнення творити, швидкість засвоєння нового, інтелект, наполегливість і систематичність в роботі.

Творчий потенціал розвивається як індивідуально так і в процесі міжособистісного спілкування, взаємодії з різними гранями культури музики, мистецтва, хореографії, субкультурами.

Кожна особа здатна до творчості, лише в ній вона розкривається з найбільшою повнотою, що втілюється через процес реалізації творчого потенціалу кожної особистості.

Творчість – процес багатосторонній. У творчості особливого значення набувають, як соціальні, так і особисті чинники, зокрема психологічні якості особистості: її характер, сила волі, винахідливість, пристрась, досвід, інтелект, гострий розум, інтуїція, уява тощо [3].

У контексті життєтворчості творчість визначається найважливішою складовою життя особистості взагалі та її професійного успіху зокрема.

Життєтворчість – особлива і вища форма прояву творчості природи людини, яка дозволяє людині розкрити свої творчі можливості, розвинути свій творчий потенціал, розкрити свій внутрішній світ іншим людям, досягти високого соціального статусу, визнання тощо. Світоглядні позиції творчої людини особливі, з урахуванням майбутньої часової перспективи – творення майбутньої культури. Творча особистість прагне визнання, постійно знаходиться в творчому пошуку [2].

У дитячому віці творчість має неусвідомлений характер, виникає спонтанно, що здебільшого залежить від впливу батьків, учителів. Пізнання та осмислення дитиною своїх здібностей сприяє її самоствердженню та реалізації як особистості. Вона сприймає себе як суб'єкта власної життєдіяльності, вчиться рефлексувати свої дії, поведінку, вчинки. Доросла особистість, проектує і здійснює свій життєвий шлях,

набуває статусу творця, оскільки творчий стан стає для неї універсальним способом світовідчуття та життєздійснення [1].

Особистість розвивається разом із розвитком здібностей. Ці два процеси взаємозалежні та взаємопов'язані. Особистісне зростання людини відбувається із розвитком до тих видів діяльності, які забезпечують визнання. Одним із механізмів розвитку здібностей є їх усвідомлення.

Таким чином, творчий потенціал та творча діяльність забезпечує професійне і особистісне зростання особистості.

Особистість стає творчою безпосередньо в ході оволодіння культурою та в процесі подальшої культуротворчості.

Отже, найкращим періодом для розвитку творчої особистості є дитинство. Від того, наскільки повно були використані його можливості, багато у чому залежатиме творчий потенціал дорослої людини. Навчання у дитячому хореографічному колективі є одним з найбільш дійових факторів розвитку творчого потенціалу виховання творчої особистості.

Список використаних джерел:

1. Головаха Е. И. Психологическое время личности / Е. И. Головаха, А. А. Кровник. – К. : Наукова думка, 1984. – 207 с.
2. Доній В. М. Психологія і педагогіка життєтворчості: Навч.-метод. посібник / В. М. Доній. – К. : ІЗМШ, 1996. – 792 с.
3. Клепиков О. І. Основи творчості особи : Навч. посібник / О. І. Клепиков, І. Т. Кучерявий. – К. : Вища школа, 1996. – 295 с.
4. Ткач Р. В. Психологічні особливості творчої активності особистості / Ткач Р. В. – Запоріжжя : В-во ЗДІА, 1999. – 24 с.